

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 415

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 iunie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
557.	— Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor a unor bunuri imobile proprietate publică a statului	2-3	Județului Dâmbovița în domeniul public al orașului Pucioasa și în administrarea Consiliului Local al Orașului Pucioasa, județul Dâmbovița	6
558.	— Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Galicea, județul Vâlcea	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
559.	— Hotărâre privind schimbarea titularului dreptului de administrare asupra unui teren situat în municipiul Ploiești, județul Prahova	4	245/1.549. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al ministrului economiei și finanțelor privind aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile pentru domeniul major de intervenție „Crearea, dezvoltarea, modernizarea infrastructurii de turism pentru valorificarea resurselor naturale și creșterea calității serviciilor turistice” în cadrul axei prioritare „Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013....	7-9
560.	— Hotărâre privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Albeștii de Muscel și în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș	4-5	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
566.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport — Direcția pentru Sport a		Hotărârea din 29 septembrie 2005 în Cauza Strungariu împotriva României	10-14
			★	
			Opinie concordantă	14-15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind darea în administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor a unor bunuri imobile proprietate publică a statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 175 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor a unor bunuri imobile proprietate publică a statului, situate în municipiul Brașov, Str. Stadionului nr. 15, județul Brașov, având datele de

identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea bunurilor imobile se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 28 mai 2008.
Nr. 557.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor imobile*) proprietate publică a statului, situate în municipiul Brașov, Str. Stadionului nr. 15, județul Brașov, care se dau în administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor

Nr. crt.	Locul unde sunt situate bunurile imobile care se dau în administrare	Persoana juridică la care se dau în administrare bunurile imobile	Caracteristicile tehnice ale bunurilor imobile
1.	Municipiul Brașov, Str. Stadionului nr. 15, județul Brașov	Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor	— Pavilion administrativ în suprafață construită de 946 m ² , arie desfășurată de 4.200 m ² , compusă din subsol, parter și 3 etaje; — Carte funciară nr. 32.465; — Nr. cadastral 9.208/2/3.
2.	Municipiul Brașov, Str. Stadionului nr. 15, județul Brașov	Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor	— Platformă în fața pavilionului administrativ în suprafață de 1.183,73 m ² , cu pardoseală din pavele, zone verzi cu vegetație, instalație de iluminare a fațadei Pavilionului administrativ cu proiectoare și împrejmuită cu gard din profile de oțel; — Carte funciară nr. 44.169; — Nr. cadastral 1.784—9.208/2/1/2.
3.	Municipiul Brașov, Str. Stadionului nr. 15, județul Brașov	Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor	— Teren Pavilion administrativ în suprafață de 873 m ² ; — Carte funciară nr. 32.465; — Nr. cadastral 9.208/2/3.
4.	Municipiul Brașov, Str. Stadionului nr. 15, județul Brașov	Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor	— Teren drum de acces lateral, în suprafață de 901,78 m ² ; — Carte funciară nr. 44.169; — Nr. cadastral 1.785—9.208/2/1/3.

*) Bunurile imobile au trecut în proprietatea publică a statului în baza Procesului-verbal nr. 6.511 M din 25 februarie 2008 întocmit de Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov — Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brașov.

Nr. crt.	Locul unde sunt situate bunurile imobile care se dau în administrare	Persoana juridică la care se dau în administrare bunurile imobile	Caracteristicile tehnice ale bunurilor imobile
5.	Municipiul Braşov, Str. Stadionului nr. 15, judeţul Braşov	Ministerul Economiei şi Finanţelor — Agenţia Naţională de Administrare Fiscală — Autoritatea Naţională a Vămirilor	— Hală simeringuri şi flexiblocuri, lipită de Pavilionul administrativ, cu acces şi din exterior, dar şi din Pavilionul Administrativ, în suprafaţă de 2.376 m ² ; — Carte funciară nr. 47.670; — Nr. cadastral 5.975—9.208/2/4/1/1.
6.	Municipiul Braşov, Str. Stadionului nr. 15, judeţul Braşov	Ministerul Economiei şi Finanţelor — Agenţia Naţională de Administrare Fiscală — Autoritatea Naţională a Vămirilor	— Teren hală industrială, în suprafaţă de 2.376 m ² , aferent Halei de simeringuri şi flexiblocuri; — Carte funciară nr. 47.670; — Nr. cadastral 5.975.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Galicea, judeţul Vâlcea

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema ţării şi sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Galicea, judeţul Vâlcea, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor şi reformei administrative,

Paul Victor Dobre,

secretar de stat

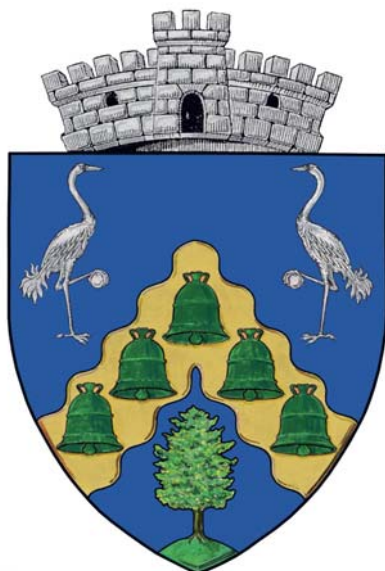
Bucureşti, 28 mai 2008.

Nr. 558.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Galicea, judeţul Vâlcea

DESCRIEREA ŞI SEMNIFICAŢIILE elementelor însumate ale stemei comunei Galicea, judeţul Vâlcea

Descrierea stemei

Stema comunei Galicea, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite.

În câmp albastru se află un chevron de aur, ondulat, încărcat cu cinci clopote verzi, având între braţe un deal de culoare verde, pe care stă un tei, de aceeaşi culoare, acostat de doi cocorii de argint. Cocorii afrontaţi ţin fiecare în câte o gheară o piatră de culoare argintie numită „vigilenţă”.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificaţiile elementelor însumate

Chevronul ondulat semnifică cele două ape care delimitează localitatea, Olt şi Topolog.

Clopotele verzi amintesc de cele cinci biserici şi mănăstiri din localitate, atestate din secolul al XVI-lea.

Dealul, teiul şi cocorii fac referire la satele componente ale comunei, respectiv Dealu Mare, Brătia din Deal, Teiu, Cocorul.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că unitatea administrativ-teritorială are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind schimbarea titularului dreptului de administrare asupra unui teren
situat în municipiul Ploiești, județul Prahova**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui teren având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în proprietatea publică a statului prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Ploiești nr. 325/2007, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Ploiești, județul Prahova, în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, pentru Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu Ploiești și pentru Liceul „Constantin Brâncoveanu” Ploiești.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenului transmis potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Internelor și Reformei Administrative va opera modificările corespunzătoare în inventarul imobilelor aflate în domeniul public al statului la numerele de inventar M.E.F. 107.352 și 102.696, pe baza protocolului prevăzut la art. 2.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 28 mai 2008.
Nr. 559.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a terenului aflat în proprietatea publică a statului, care se transmite din administrarea Consiliului Local
al Municipiului Ploiești în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative**

Locul unde este situat terenul	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului
Municipiul Ploiești, str. Ghimpați, nr. 1—3, județul Prahova	Din administrarea Consiliului Local al Municipiului Ploiești, județul Prahova	În administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative	Suprafața terenului — 4.716 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public
al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public
al comunei Albeștii de Muscel și în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel,
județul Argeș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor drumuri forestiere, situate în comuna Albeștii de Muscel, județul Argeș, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Albeștii de Muscel și în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenurilor aferente drumurilor forestiere prevăzute la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Albeștii de Muscel și în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș.

(2) Pentru terenurile forestiere prevăzute la alin. (1) Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș asigură administrarea acestora cu respectarea regimului silvic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 3. — Predarea-preluarea drumurilor forestiere și a terenurilor aferente acestora, transmise potrivit art. 1 și 2, se va

face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Gheorghe Albu,
secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 28 mai 2008.
Nr. 560.

ANEXA Nr. 1

DATE DE IDENTIFICARE

a drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Albeștii de Muscel și în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș

Nr. crt.	Denumirea bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite	Persoana juridică la care se transmite	Nr. de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Codul de clasificare	Indicativul drumului în amenajament	Lungimea (km)	Valoarea de inventar — lei —	Nr. de înregistrare la Ministerul Finanțelor Publice
1.	D.A.F. Brătioara	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Albeștii de Muscel, în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel	243103	1.3.7.4.	56 D	10,5	125.962	7454
2.	D.A.F. Clincea			243107	1.3.7.4.	57 D	1,6	48.114	7453
3.	D.A.F. Valea Largă			243113	1.3.7.4.	60 D	3,5	8.885	7455

ANEXA Nr. 2

DATE DE IDENTIFICARE

a terenurilor aferente drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Albeștii de Muscel și în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul	Persoana juridică de la care se transmite	Persoana juridică la care se transmite	Localizarea terenului în cadastrul forestier	Codul de clasificare	Suprafața (m ²)	Nr. de înregistrare la Ministerul Economiei și Finanțelor
1.	Comuna Albeștii de Muscel, județul Argeș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Albeștii de Muscel, în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș	U.P. VI u.a. 56 D	8.04.02	50.000	1.364
2.	Comuna Albeștii de Muscel, județul Argeș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Albeștii de Muscel, în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș	U.P. VI u.a. 57 D	8.04.02	16.000	
3.	Comuna Albeștii de Muscel, județul Argeș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Albeștii de Muscel, în administrarea Consiliului Local al Comunei Albeștii de Muscel, județul Argeș	U.P. VI u.a. 60 D	8.04.02	17.000	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea
Agenției Naționale pentru Sport — Direcția pentru Sport a Județului Dâmbovița
în domeniul public al orașului Pucioasa și în administrarea Consiliului Local
al Orașului Pucioasa, județul Dâmbovița**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 80 alin. (15) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea sălii de sport, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport — Direcția pentru Sport a Județului Dâmbovița în domeniul public al orașului Pucioasa și în administrarea Consiliului Local al Orașului Pucioasa, județul Dâmbovița.

Art. 2. — Predarea-preluarea bunului imobil prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în

termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — (1) Consiliul Local al Orașului Pucioasa este obligat să mențină destinația imobilului pentru desfășurarea activităților de educație fizică și sport.

(2) Consiliul Local al Orașului Pucioasa va asigura funcționalitatea sălii de sport care face obiectul prezentei hotărâri prin reabilitarea și modernizarea acesteia.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin
p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Octavian Ioan Atanase Bellu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 28 mai 2008.
Nr. 566.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport —
Direcția pentru Sport a Județului Dâmbovița în domeniul public al orașului Pucioasa și în administrarea
Consiliului Local al Orașului Pucioasa, județul Dâmbovița**

Nr. MEF	Codul de clasificare	Adresa și denumirea imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
101.643	8.29.13	Sala de sport (gimnastică), orașul Pucioasa, Str. Fântânilor nr. 12, județul Dâmbovița	Statul român și din administrarea Agenției Naționale pentru Sport — Direcția pentru Sport a Județului Dâmbovița	Orașul Pucioasa și în administrarea Consiliului Local al Orașului Pucioasa, județul Dâmbovița	Clădire din zidărie, fără tribune, în suprafață de 100 m ²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI LOCUINȚELOR
Nr. 245 din 29 februarie 2008

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR
Nr. 1.549 din 16 mai 2008

ORDIN

privind aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile pentru domeniul major de intervenție „Crearea, dezvoltarea, modernizarea infrastructurii de turism pentru valorificarea resurselor naturale și creșterea calității serviciilor turistice” în cadrul axei prioritare „Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și ministrul economiei și finanțelor emit următorul ordin:

SECȚIUNEA 1

Cheltuieli eligibile pentru proiectele de infrastructură de turism de utilitate publică, care nu intră sub incidența regulilor de ajutor de stat

Art. 1. — (1) Cheltuielile efectuate de beneficiar sunt considerate eligibile de la data intrării în vigoare a Contractului de finanțare semnat între beneficiar și organismul intermediar, în numele și pentru Autoritatea de management al programului operațional regional, denumit în continuare *contract de finanțare*.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele cheltuieli efectuate de beneficiar sunt eligibile de la data de 1 ianuarie 2007, dacă se încadrează în prevederile art. 6 și 9 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare:

- a) cheltuieli pentru elaborarea studiului de fezabilitate;
- b) cheltuieli pentru elaborarea studiului de fezabilitate;
- c) expertiză tehnică și, după caz, audit energetic;
- d) documentație de avizare a lucrărilor de intervenții;
- e) cheltuieli pentru elaborarea studiilor de teren;
- f) cheltuieli pentru elaborarea proiectului tehnic;
- g) cheltuieli pentru achiziționarea terenului;
- h) cheltuieli pentru avize, acorduri, autorizații.

(3) Procedurile de achiziție derulate pentru efectuarea cheltuielilor menționate la alin. (2) lit. a)—f) se derulează în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind achizițiile publice.

Art. 2. — (1) Sunt eligibile cheltuielile privind achiziționarea terenului, amenajarea acestuia și amenajări pentru protecția mediului.

(2) Cheltuielile efectuate pentru achiziționarea de terenuri sau pentru expropriere sunt considerate eligibile în limita a 10% din valoarea totală eligibilă a proiectului, cu respectarea prevederilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru amenajarea terenului, sunt considerate cheltuieli eligibile cheltuielile efectuate la începutul lucrărilor pentru pregătirea amplasamentului și care constau în demontări, defrișări, evacuări ale materialelor rezultate, devieri ale rețelelor de utilități din amplasament, drenaje.

(4) În cazul amenajărilor pentru protecția mediului, sunt considerate eligibile cheltuielile efectuate pentru lucrări și acțiuni de protecția mediului, inclusiv pentru refacerea cadrului natural după terminarea lucrărilor.

Art. 3. — Sunt considerate eligibile cheltuielile aferente asigurării cu utilitățile necesare funcționării obiectivului de investiție, respectiv: alimentare cu apă, canalizare, alimentare cu gaze naturale, agent termic, energie electrică, telecomunicații, care se execută pe amplasamentul obiectivului de investiție delimitat din punct de vedere juridic, precum și cheltuielile aferente racordării la rețelele de utilități.

Art. 4. — (1) Sunt considerate eligibile, în limita a 5% din valoarea totală eligibilă contractată a proiectului, cheltuielile legate de proiectare și asistență tehnică, cuprinzând cheltuielile privind studiile de teren, obținerea de avize, acorduri și autorizații, proiectarea și ingineria, consultanța și asistența tehnică.

(2) Pentru efectuarea studiilor de teren, cheltuielile eligibile cuprind cheltuielile pentru studii geotehnice, geologice, hidrologice, hidrogeotehnice, fotogrammetrice, topografice și de stabilitate a terenului pe care se amplasează obiectivul de investiție.

(3) Pentru obținerea de avize, acorduri și autorizații, cheltuielile considerate eligibile sunt cheltuielile efectuate pentru:

a) obținerea/prelungirea valabilității certificatului de urbanism, obținerea/prelungirea valabilității autorizației de construire conform legii;

b) obținerea avizelor și acordurilor pentru racorduri și branșamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termoficare, energie electrică, telefonie;

c) întocmirea documentației, obținerea numărului cadastral provizoriu și înregistrarea terenului în Cartea funciară;

d) obținerea acordului de mediu;

e) obținerea avizului PSI.

(4) În categoria cheltuielilor eligibile privind proiectarea și ingineria se includ, cu respectarea prevederilor art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile efectuate pentru:

a) elaborarea tuturor fazelor de proiectare (studiu de fezabilitate, studiu de fezabilitate, expertiză tehnică și, după caz, audit energetic, documentație de avizare a lucrărilor de intervenții, proiect tehnic, detalii de execuție);

b) plata verificării tehnice a proiectării și pentru plata elaborării certificatului de performanță energetică a clădirii;

c) elaborarea documentațiilor necesare obținerii acordurilor, avizelor și autorizațiilor aferente obiectivului de investiție, documentații ce stau la baza emiterii avizelor și acordurilor impuse prin certificatul de urbanism, documentații urbanistice, studii de impact, studii/expertize de amplasament.

(5) Cheltuielile eligibile privind serviciile de consultanță includ cheltuielile efectuate, după caz, pentru:

a) plata serviciilor de consultanță pentru elaborarea studiilor de piață și de evaluare;

b) plata serviciilor de consultanță în domeniul managementului proiectului finanțat;

c) plata asistenței/consultanței juridice în scopul elaborării documentației de atribuire și/sau aplicării procedurii de atribuire a contractelor de achiziție publică.

(6) În categoria cheltuielilor eligibile privind asistența tehnică se includ cheltuielile efectuate, după caz, pentru:

a) asistență tehnică din partea proiectantului, în cazul când aceasta nu intră în tarifarea proiectării;

b) asigurarea supravegherii execuției prin inspectori de șantier desemnați de autoritatea contractantă, autorizați, conform prevederilor legale, pentru verificarea execuției lucrărilor de construcții și instalații.

Art. 5. — (1) Pentru investiția de bază, sunt considerate cheltuieli eligibile cele efectuate pentru construcții și instalații, precum și pentru dotări de specialitate, utilaje, echipamente specifice și funcționale.

(2) Cheltuielile eligibile efectuate pentru construcții și instalații cuprind cheltuielile aferente execuției obiectivului de investiție, și anume cheltuieli de lucrări pentru:

a) reabilitarea/modernizarea infrastructurii rutiere, inclusiv pentru utilitățile din corpul drumului în stațiuni turistice balneare, climatice și balneoclimatice;

b) amenajarea obiectivelor turistice naturale de utilitate publică și crearea/modernizarea infrastructurilor conexe de utilitate publică;

c) construirea/modernizarea punctelor (foișoare) de observare/filmare/fotografiere;

d) construirea/modernizarea căilor de acces la principalele obiective turistice naturale, în limita a maximum 10% din valoarea totală a proiectului;

e) construirea/modernizarea refugiiilor montane;

f) amenajarea posturilor SALVAMONT;

g) crearea/reabilitarea parcurilor balneare, parcuri-grădină.

(3) Cheltuielile se desfășoară pe obiecte, iar delimitarea obiectelor se face de către proiectant.

(4) Cheltuielile aferente fiecărui obiect sunt determinate prin devizul pe obiect.

(5) Sunt eligibile cheltuielile efectuate pentru dotări de specialitate și echipamente specifice pentru lucrările efectuate.

Art. 6. — (1) Sunt eligibile cheltuielile privind organizarea de șantier, referitoare la cheltuieli privind lucrările de construcții și instalații aferente organizării de șantier, precum și activitățile conexe organizării de șantier și cotele legale.

(2) Cheltuielile eligibile efectuate pentru organizarea de șantier cuprind cheltuielile estimate ca fiind necesare contractantului în vederea creării condițiilor de desfășurare a activității de construcții-montaj.

(3) Pentru realizarea lucrărilor de construcții și instalații aferente organizării de șantier, cheltuielile considerate eligibile sunt cele efectuate pentru lucrările de nivelări ale terenurilor naturale, dezafectări locale de căi de comunicație sau construcții, branșarea la utilități, realizarea de căi de acces.

(4) Cheltuielile eligibile aferente activităților conexe organizării de șantier includ cheltuielile pentru:

a) obținerea autorizației de execuție a lucrărilor de organizare de șantier;

b) taxele de amplasament;

c) contractele temporare cu furnizorii de utilități și cu unitățile de salubritate.

(5) Cheltuielile considerate eligibile pentru comisioane, taxe și cote legale cuprind, după caz:

a) cota aferentă inspecției pentru controlul calității lucrărilor de construcții;

b) cota pentru controlul statului în amenajarea teritoriului, urbanism și pentru autorizarea lucrărilor de construcții,

c) cota aferentă Casei Sociale a Constructorilor.

Art. 7. — (1) Cheltuielile diverse și neprevăzute se consideră eligibile dacă sunt detaliate prin documente justificative corespunzătoare și doar în limita a maximum 10% din valoarea uneia sau, cumulată, a mai multor cheltuieli menționate la art. 5, în funcție de natura și complexitatea lucrărilor.

(2) În limita procentului stabilit se acoperă, după caz, cheltuielile rezultate în urma modificărilor de soluții tehnice, cantități suplimentare pentru realizarea lucrărilor, utilaje sau dotări ce se impun pe parcursul derulării investiției, precum și cheltuielile de conservare pe parcursul întreruperii execuției din cauze independente de autoritatea contractantă.

Art. 8. — Sunt eligibile cheltuielile aferente activităților de audit și cheltuielile cu publicitatea și informarea referitoare la rezultatele proiectului, cu respectarea prevederilor contractului de finanțare.

SECȚIUNEA a 2-a

Cheltuieli eligibile pentru proiectele de infrastructură de turism publică/privată, care intră sub incidența regulilor de ajutor de stat

Art. 9. — (1) Cheltuielile efectuate de beneficiar sunt considerate eligibile de la data intrării în vigoare a contractului de finanțare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cheltuielile pentru achiziționarea/exproprierea de teren, efectuate de beneficiarii proiectelor, sunt eligibile de la data intrării în vigoare a schemei

de ajutor de stat sub a cărei incidență intră proiectul, dacă se încadrează în prevederile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) Sunt eligibile cheltuielile privind achiziționarea terenului, amenajarea acestuia și amenajările pentru protecția mediului.

(2) Cheltuielile efectuate pentru achiziționarea de terenuri sau pentru expropriere sunt considerate eligibile în limita a 10% din valoarea totală eligibilă a proiectului, cu respectarea prevederilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru amenajarea terenului, sunt considerate eligibile cheltuielile efectuate la începutul lucrărilor pentru pregătirea amplasamentului și care constau în demontări, defrișări, evacuări ale materialelor rezultate, devieri ale rețelelor de utilități din amplasament, drenaje.

(4) În cazul amenajărilor pentru protecția mediului, sunt considerate eligibile cheltuielile efectuate pentru lucrări și acțiuni de protecția mediului, inclusiv pentru refacerea cadrului natural după terminarea lucrărilor.

Art. 11. — Cheltuielile eligibile pentru asigurarea utilităților necesare funcționării obiectivului de investiție includ cheltuielile de alimentare cu apă, canalizare, alimentare cu gaze naturale, agent termic, energie electrică, telecomunicații, care se execută pe amplasamentul obiectivului de investiție delimitat din punct de vedere juridic, precum și cheltuielile aferente branșării la rețelele de utilități.

Art. 12. — (1) Pentru investiția de bază, sunt considerate cheltuieli eligibile cele efectuate pentru construcții și instalații, precum și pentru dotări de specialitate, utilaje, echipamente specifice și funcționale.

(2) Cheltuielile eligibile efectuate pentru construcții și instalații cuprind cheltuielile aferente execuției obiectivului de investiție, și anume cheltuieli de lucrări pentru:

a) dezvoltarea rețelelor de captare și/sau transport al izvoarelor minerale și saline cu potențial terapeutic (ape minerale, lacuri și nămoluri terapeutice, gaze terapeutice, factorii sanogeni de la nivelul grotelor și salinelor) din stațiuni turistice balneare, climatice și balneoclimatice;

b) crearea, modernizarea, dotarea (inclusiv cu utilități) a bazelor de tratament din stațiunile turistice balneare, climatice și balneoclimatice, inclusiv a salinelor terapeutice;

c) crearea și dotarea platformelor de campare, inclusiv a utilităților specifice (grupuri sanitare, apă curentă, iluminat, puncte de colectare a gunoierului menajer);

d) modernizarea și extinderea structurilor de cazare și a utilităților conexe;

e) construirea de piscine, ștranduri, bazine de kinetoterapie;

f) construirea de terenuri de sport;

g) modernizarea de căi ferate cu ecartament îngust pentru transport feroviar de interes turistic din zonele de deal și de munte;

h) crearea de porturi turistice, inclusiv de debarcadere amplasate pe lacuri de agrement;

i) construirea de pârtii de schi (inclusiv construirea de instalații de transport pe cablu pentru persoane, instalarea de echipamente pentru producerea zăpezii artificiale, instalarea echipamentelor pentru iluminatul nocturn al pârtiilor de schi);

j) construirea/dezvoltarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă;

k) amenajări specifice sporturilor nautice;

l) crearea și extinderea infrastructurii de agrement, inclusiv a utilităților aferente;

m) crearea/modernizarea traseelor de cură pe teren, a locurilor de recreere și popas, a facilităților de utilizare a izvoarelor minerale;

n) construirea pistelor pentru ciclism.

(3) Cheltuielile se desfășoară pe obiecte, iar delimitarea obiectelor se face de către proiectant.

(4) Cheltuielile aferente fiecărui obiect sunt determinate prin devizul pe obiect.

(5) Cheltuielile eligibile efectuate pentru dotări de specialitate, utilaje, echipamente specifice și funcționale cuprind cheltuielile efectuate pentru:

a) procurarea utilajelor și echipamentelor specifice, precum și a celor incluse în instalațiile funcționale pentru instalații de transport pe cablu pentru persoane, echipamente pentru producerea zăpezii artificiale, echipamente pentru iluminatul nocturn al pârtiilor de schi, echipamente pentru întreținerea pârtiilor de schi și a pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă;

b) dotarea structurilor de cazare cu echipamente specifice;

c) achiziționarea de echipamente IT și programe informatice.

Art. 13. — (1) Sunt eligibile cheltuielile privind organizarea de șantier, referitoare la cheltuieli privind lucrările de construcții și instalații aferente organizării de șantier.

(2) Cheltuielile eligibile efectuate pentru organizarea de șantier cuprind cheltuielile estimate ca fiind necesare contractantului în vederea creării condițiilor de desfășurare a activității de construcții-montaj.

(3) Pentru realizarea lucrărilor de construcții și instalații aferente organizării de șantier, cheltuielile considerate eligibile sunt cele efectuate pentru lucrările de nivelări ale terenurilor naturale, dezafectări locale de căi de comunicație sau construcții, branșarea la utilități, realizarea de căi de acces.

Art. 14. — (1) Cheltuielile diverse și neprevăzute se consideră eligibile dacă sunt detaliate prin documente justificative corespunzătoare și doar în limita a maximum 10% din valoarea uneia sau, cumulată, a mai multor cheltuieli menționate la art. 12, în funcție de natura și complexitatea lucrărilor.

(2) În limita procentului stabilit se acoperă, după caz, cheltuielile rezultate în urma modificărilor de soluții tehnice, cantități suplimentare pentru realizarea lucrărilor, utilaje sau dotări ce se impun pe parcursul derulării investiției, precum și cheltuielile de conservare pe parcursul întreruperii execuției din cauze independente de autoritatea contractantă.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

Art. 15. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

Anna Horváth,
secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor

Cătălin Doica,
secretar de stat

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 29 septembrie 2005

În Cauza Strungariu împotriva României

(Cererea nr. 23.878/02)

Strasbourg

În Cauza Strungariu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: domnia B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, L. Caflisch, C. Bîrsan, doamna M. Tsatsa-Nikolovska, domnul V. Zagrebelsky, doamna A. Gyulumyan, judecători, și domnul V. Berger, grefier de secție,

după ce a deliberat în Camera de consiliu la data de 8 septembrie 2005, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 23.878/02) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Dan Strungariu (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 31 mai 2002 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de domnul B. Aurescu, agent guvernamental, apoi de doamna R. Rizoiu, care l-a înlocuit în funcție.

3. La data de 24 octombrie 2003 Curtea (Secția a doua) a decis să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, el a decis să se analizeze în același timp admisibilitatea și fondul cauzei.

4. La data de 1 noiembrie 2004 Curtea a modificat componența secțiilor sale (art. 25 § 1 din Regulament). Prezenta cauză a fost atribuită Secției a treia astfel remaniată (art. 52 § 1).

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamantul s-a născut în anul 1957 și locuiește la Timișoara.

6. Reclamantul lucra, în calitate de inginer expert în privatizare, la filiala din Timișoara a Autorității pentru Privatizarea și Administrarea Participațiilor Statului (*APAPS*), instituție publică aflată în subordinea directă a Guvernului.

7. Prin decizia din 23 aprilie 2001, APAPS l-a concediat pe reclamant din cauza unei reduceri de posturi, în urma reorganizării APAPS. După concediere, pentru a-și obține carnetul de muncă, la data de 30 aprilie 2001, reclamantul a fost obligat să semneze un angajament care îi impunea să păstreze, după concedierea sa, confidențialitatea asupra informațiilor obținute în timp ce a lucrat la APAPS.

1. Acțiunea în anularea deciziei de concediere

8. La data de 22 mai 2001 reclamantul a introdus o acțiune pentru a obține anularea deciziei din 23 aprilie 2001. Prin sentința din 31 octombrie 2001, Tribunalul Timiș i-a admis acțiunea și a dispus anularea deciziei respective, reîncadrarea reclamantului în postul său și plata salariilor datorate pentru perioada 24 aprilie 2001 — 10 octombrie 2001.

9. Conform legii române, această sentință nu putea forma obiectul unui apel, singura cale deschisă pentru contestarea sa fiind recursul. Prin urmare, APAPS a făcut recurs împotriva sentinței. Prin decizia definitivă din 7 februarie 2002, Curtea de Apel Timișoara a confirmat soluția adoptată de Tribunalul Timiș la data de 10 octombrie 2001.

2. Cererile în vederea executării sentinței din 31 octombrie 2001

a) Plata sumelor dispuse

10. La data de 29 noiembrie 2001 reclamantul a trimis la APAPS, prin intermediul unui executor judecătoresc, o scrisoare prin care a solicitat reîncadrarea sa în post, plata sumei dispuse

de instanță prin sentința ce trebuia executată, precum și plata despăgubirii de 16.074.000 lei românești (ROL) pe lună, adică salariul său începând cu data de 11 octombrie 2001 și până la reîncadrarea sa efectivă în post.

11. La data de 15 mai 2002 APAPS a virat în contul reclamantului, executând sentința din 31 octombrie 2001, suma de 108.336.636 lei (ROL).

b) Reîncadrarea reclamantului

12. În urma unei adrese trimise de reclamant la data de 5 aprilie 2002 Comisiei parlamentare de anchetă a abuzurilor, APAPS a informat comisia despre imposibilitatea de a-l reîncadra pe reclamant din cauza lipsei de posturi vacante, însă a precizat că situația sa specială va fi luată în considerare imediat ce vor apărea posturi noi.

13. La data de 9 decembrie 2002 reclamantul a primit o invitație telefonică din partea APAPS București. A doua zi el s-a prezentat la APAPS și i s-a oferit un post nou-creat la București.

14. Reclamantul a respins oferta din cauza distanței dintre Timișoara și București, reamintindu-le reprezentanților APAPS obligația pe care o aveau conform sentinței din data de 31 octombrie 2001 de a-l reîncadra în vechiul său post din Timișoara, și nu la București. Reprezentanții APAPS i-au cerut apoi să renunțe la plângerea penală împotriva lui V.O. (paragraful 23 de mai jos) și la prezenta cerere în fața Curții, ca o condiție prealabilă pentru reîncadrarea sa în post. Reclamantul i-a informat că retragerea plângerilor sale nu va fi posibilă decât după o soluționare amiabilă între părți.

Prin urmare, reclamantul a depus la APAPS, în aceeași zi, o nouă cerere de reîncadrare în postul pe care îl ocupa la data concedierii sale.

15. La data de 20 ianuarie 2003 reclamantul a fost reîncadrat într-un post similar cu cel pe care îl ocupase înainte de

concediere. Așa cum reiese din extrasul de cont al reclamantului, la data de 4 aprilie 2003, APAPS i-a virat o sumă suplimentară în valoare de 73.894.793 lei (ROL), reprezentând salariile datorate pentru perioada 24 aprilie 2001 — 19 ianuarie 2003, mai puțin suma deja plătită la data de 15 mai 2002.

16. Cu toate acestea, la data de 28 februarie 2003 reclamantul a depus la APAPS o nouă cerere de reîncadrare în post, în temeiul sentinței din 31 octombrie 2001. Astfel, el a solicitat plata salariului datorat pentru perioada 10 octombrie 2001 — 20 ianuarie 2003.

17. Prin adresa din data de 3 decembrie 2003, APAPS a informat agentul guvernamental că reclamantul confirmase atât reîncadrarea sa în post, cât și plățile din 15 mai 2002 și 4 aprilie 2003. La data de 9 ianuarie 2004, APAPS a informat Guvernul că a plătit la bugetul de stat toate impozitele și contribuțiile sociale aferente salariilor achitate reclamantului prin cele două plăți.

18. La data de 8 ianuarie 2004 reclamantul a fost concediat în baza deciziei APAPS din 8 decembrie 2003. El a fost din nou obligat să semneze un angajament de confidențialitate.

19. Reclamantul a contestat această nouă concediere, considerând că nu respectă legislația în vigoare. Prin sentința din 22 ianuarie 2004, Tribunalul Timiș a admis contestația și a apreciat că angajatorul nu luase în calcul statutul reclamantului de erou al Revoluției din decembrie 1989, motiv pentru care, conform Legii nr. 42/1990, concedierea sa era ilegală. Prin urmare, instanța a dispus reîncadrarea reclamantului și plata unei despăgubiri reprezentând salariile datorate și actualizate pentru perioada scursă de la concedierea sa și până la reîncadrare.

20. La data de 13 februarie 2004 reclamantul a somat APAPS să execute sentința din 22 ianuarie 2004.

21. Din informațiile furnizate de părți nu reiese dacă această sentință a rămas definitivă sau dacă a fost executată de APAPS.

3. *Plângerile penale ca urmare a neexecutării sentinței din 31 octombrie 2001*

22. La data de 26 martie 2002 reclamantul a formulat o plângere penală, fără a se constitui parte civilă, împotriva

reprezentanților Trezoreriei, pentru faptul că nu i-au răspuns în cel mai scurt termen la cererea de blocare a conturilor APAPS.

Reclamantul nu a fost niciodată informat despre evoluția anchetei.

23. La data de 2 aprilie 2002 el a depus la Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara o plângere penală împotriva lui V.O., directorul filialei din Timișoara a APAPS, pentru neexecutarea unei hotărâri definitive, infracțiune pedepsită de art. 83 din Legea nr. 168/1999. El s-a constituit parte civilă și a solicitat o despăgubire de 1.000.000 lei (ROL) pe zi de întârziere până la executarea sentinței definitive.

La data de 18 noiembrie 2002 procurorul l-a informat că a pronunțat o rezoluție de neîncepere a urmăririi penale în privința lui V.O.

II. Dreptul intern pertinent

24. Legislația internă relevantă, și anume extrasele din Codul civil, Codul de procedură civilă și din Codul muncii (cel vechi și cel nou), precum și din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, este descrisă în Hotărârea *Roman și Hoge* împotriva României [(dec.) nr. 62.959/00, 31 august 2004].

25. Codul de procedură civilă, în forma sa ulterioară datei de 2 mai 2001, prevede următoarele:

ARTICOLUL 374 § 1

„Nicio hotărâre nu se va putea executa dacă nu este investită cu formula executorie (...)”

ARTICOLUL 376 § 1

„Se investesc cu formula executorie hotărârile care au rămas definitive (...)”

ARTICOLUL 377 § 1

„Sunt hotărâri definitive:

1) hotărârile date fără drept de apel.”

ÎN DREPT

I. Despre pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

26. Invocând dreptul la o protecție judiciară efectivă, reclamantul se plânge de imposibilitatea de a obține executarea sentinței din data de 31 octombrie 2001, care obliga angajatorul să îl reîncadreze în post și să îi plătească salariile datorate. De asemenea, el consideră că executarea sentinței respective a depășit termenul rezonabil. El invocă art. 6 din Convenție, care prevede următoarele în partea sa relevantă:

„Orice persoană are dreptul la judecarea (...) într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...)”

A. Asupra admisibilității

a) *Asupra excepției de neputință a căilor de atac interne, invocată de Guvern*

27. Guvernul reamintește că executarea obligației în speță necesită intervenția personală a debitorului și arată că nu există mijloace de executare silită în natură a unei astfel de obligații. În opinia sa, reclamantul ar fi trebuit să utilizeze mijloace indirecte pentru a-l obliga pe debitor să își execute obligația. Astfel, el ar fi trebuit să ceară obligarea angajatorului la plata unei despăgubiri calculate pe baza salariului lunar al reclamantului din ultimele 3 luni dinaintea concedierii sale (art. 136 § 1 din Codul muncii) și ar fi trebuit să formuleze o plângere penală împotriva angajatorului sau o acțiune în condamnare la plata

amenzii civile. Invocând cauzele *G. împotriva Belgiei* [(nr. 12.604/86, decizia Comisiei din 10 iulie 1991, Decizii și rapoarte (DR) 70, p. 125)], *Stögmüller împotriva Austriei* (hotărârea din 10 noiembrie 1969, seria A nr. 9, p. 42, § 11) și *De Wilde, Ooms și Versyp împotriva Belgiei* (hotărârea din 18 iunie 1971, seria A nr. 12, p. 34, § 62), Guvernul consideră că aceste demersuri constituie căi de atac adecvate, accesibile, eficiente și suficiente. El arată că plata despăgubirii prevăzute de Codul muncii reprezintă, într-adevăr, o adevărată executare de către angajator a obligației de reîncadrare în post, salariul fiind, pentru un angajat, miza contractului de muncă.

28. Ca răspuns, reclamantul contestă eficiența căilor de atac indicate de Guvern, în măsura în care, cum este cazul în speță, debitorul este statul. În orice caz, el consideră că a utilizat toate căile de atac efective înainte de a introduce cererea de față.

29. Curtea reamintește că o excepție similară a fost respinsă de Curte în *Cauza Roman și Hoge* menționată mai sus. Ea nu vede niciun motiv pentru care să se abată, în speță, de la concluzia la care a ajuns în cauza de mai sus.

În aceste condiții, excepția ridicată de Guvern nu poate fi reținută.

b) Asupra temeiniciei capătului de cerere

30. Presupunând că art. 6 § 1 ar fi aplicabil în speță (*Pellegrin împotriva Franței* [MC], nr. 28.541/95, §§ 66—67, CEDO 1999—VIII, *Frydlander împotriva Franței* [MC],

nr. 30.979/96, § 33, CEDO 2000—VII, și *Miclici împotriva României* [(dec.), nr. 23.657/03, 3 mai 2005], Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, ea constată că acesta nu este afectat de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, îl declară admisibil.

B. Asupra fondului

31. Guvernul apreciază că sentința din 31 octombrie 2001 a fost executată în măsura în care reclamantul a primit suma datorată la data de 15 mai 2002 și a fost reîncadrat în postul său la data de 20 ianuarie 2003.

Guvernul arată că întârzierea de 15 luni în executarea obligației de reîncadrare în post este justificată, dat fiind faptul că angajatorul proceda la o reorganizare prin reducere de personal, postul reclamantului fiind și el afectat. Nu s-a putut crea un post similar cu cel deținut de reclamant decât prin adoptarea unui nou buget pentru angajator. În plus, dat fiind faptul că reclamantul nu era răspunzător de această întârziere, APAPS a decis să îi plătească salariile corespunzătoare perioadei 10 octombrie 2001—19 ianuarie 2003, deși o astfel de obligație nu reiese din sentința din 31 octombrie 2001. Plata efectivă, efectuată la data de 4 aprilie 2003, este confirmată de extrasul de cont bancar al reclamantului.

Totuși, Guvernul reamintește că, dacă reclamantul nu este mulțumit de valoarea acestei despăgubiri, el are dreptul să sesizeze instanțele interne cu o cerere de reevaluare.

32. Apoi, Guvernul consideră că, datorită caracterului special al obligației de reîncadrare în post, ce implică faptul personal al debitorului, obligația statului conform art. 6 se limitează la crearea și punerea la dispoziția creditorului a unui sistem judiciar capabil să oblige debitorul să execute hotărârea judecătorească. Deoarece inițiativa tuturor actelor de executare aparține creditorului, nu putem constata o încălcare a art. 6 decât dacă, deși acesta apelează la forța publică, autoritățile statului nu au un comportament diligent, adică dacă acestea nu iau toate măsurile ce li se pot solicita în limite rezonabile.

Or, în speță, statul a pus la dispoziția creditorului un astfel de sistem, care i-a permis să obțină executarea hotărârii judecătorești definitive.

33. Reclamantul reamintește în primul rând că debitorul reprezenta, într-adevăr, statul, ceea ce a lipsit de eficiență sistemul judiciar ce i-a fost pus la dispoziție pentru executarea silită a hotărârii definitive care îi era favorabilă.

Mai mult, el consideră că sentința din 31 octombrie 2001 nu a fost niciodată executată. Astfel, el consideră că postul pe care îl ocupă din data de 20 ianuarie 2003 este similar, dar nu identic cu cel pe care îl ocupa înainte de concediere, contrar sentinței menționate mai sus. În plus, el a fost concediat din nou, tot ilegal. El susține că nu a beneficiat de vechimea aferentă perioadei care s-a scurs de la concedierea sa până la reîncadrarea sa în post și, pe de altă parte, că angajatorul său nu a plătit impozitele și contribuțiile sociale aferente salariului său. De asemenea, el contestă că ar fi primit plata din data de 4 aprilie 2003 și, în orice caz, contestă calculul salariului său pentru perioada 10 octombrie 2001—19 ianuarie 2003, așa cum reiese el din această plată. În fine, el susține că nu a primit după reîncadrarea sa în post aceleași avantaje ca și colegii săi.

34. Curtea reamintește că executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de la ce instanță ar proveni ea, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul art. 6 din Convenție (*Hornsby împotriva Greciei*, hotărârea din 19 martie 1997, *Culegere de hotărâri și decizii* 1997-II, p. 510—511, § 40 și *Immobiliare Saffi împotriva Italiei* [MC] nr. 22.774/93, § 63, CEDO 1999-V). Când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri judecătorești și omit să o facă, această inerție angajează răspunderea statului ca urmare a încălcării art. 6 § 1 din Convenție (*Scollo împotriva*

Italiei, hotărârea din 28 septembrie 1995, seria A nr. 315-C, p. 55, § 44). Dacă administrația refuză sau omite să execute o astfel de hotărâre sau dacă întârzie să o facă, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în faza judiciară a procedurii își pierd orice rațiune de a exista (*Cauza Hornsby*, menționată mai sus, p. 511, § 41).

35. În speță, Curtea observă că reclamantul a primit la data de 15 mai 2002 suma stabilită prin sentința din data de 31 octombrie 2001. Apoi, la data de 20 ianuarie 2003 el a fost reîncadrat într-un post similar celui pe care îl ocupase înainte de concediere. Din probele aflate la dosar rezultă că reclamantul a lucrat efectiv în acest nou post. Mai mult, nicio instanță internă nu a constatat faptul că această reîncadrare în post nu a fost efectivă. Instanța care a statuat asupra legalității concedierii reclamantului din data de 8 ianuarie 2004 nu a găsit nicio legătură între executarea obligației de reîncadrare în post, așa cum reieșea ea din sentința din data de 31 octombrie 2001, și această a doua concediere (paragraful 19 de mai sus).

36. Prin urmare, Curtea apreciază, la fel ca și instanțele interne, că reîncadrarea în post a reclamantului respectă cerințele sentinței din data de 31 octombrie 2001.

37. Față de acest lucru, Curtea regretă că reclamantul nu a informat-o despre această evoluție a cauzei sale, despre care a aflat din observațiile Guvernului.

38. În fine, Curtea observă că există o controversă în ceea ce privește plata din data de 4 aprilie 2003 și valoarea acestei plăți (paragraful 34 de mai sus). Or, ea reamintește, în primul rând, că sentința din data de 31 octombrie 2001 nu obligă angajatorul decât la reîncadrarea în post a reclamantului și la plata salariului corespunzător perioadei 24 aprilie 2001—10 octombrie 2001. Prin urmare, plata din data de 4 aprilie 2003 nu are nicio incidență asupra executării hotărârii definitive pronunțate în speță. Totuși, Curtea apreciază că probele aflate la dosar confirmă plata despăgubirii. Reclamantul nu a putut explica proveniența acestei sume în contul său.

39. Trebuie constatat că sentința din data de 31 octombrie 2001 a fost executată parțial la data de 15 mai 2002 și, pentru rest, la data de 20 ianuarie 2003.

40. Curtea reamintește că Guvernul nu contestă faptul că sentința ar fi trebuit executată imediat după adoptarea sa (paragraful 32 de mai sus). Deși în speță nu reiese foarte clar la ce dată a fost sentința investită cu formulă executorie, Curtea observă că cel târziu la data de 29 noiembrie 2001 reclamantul a cerut deja executarea ei de către debitor. Prin urmare, rămâne de aflat dacă acest termen scurs între, pe de o parte, data pronunțării sentinței sau, în lipsa acesteia, cel târziu data la care reclamantul a solicitat pentru prima dată executarea ei și, pe de altă parte, data executării obligațiilor impuse de această sentință a fost rezonabil.

41. Curtea reamintește că ea a considerat deja că neconformarea autorităților cu o hotărâre definitivă într-un termen rezonabil poate duce la o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție, mai ales atunci când obligația de executare a hotărârii în cauză aparține unei autorități administrative (vezi, *mutatis mutandis*, *Metaxas împotriva Greciei*, nr. 8.415/02, § 26, 27 mai 2004, *Burdov împotriva Rusiei*, nr. 59.498/00, §§ 36—38, CEDO 2002-III, *Timofeyev împotriva Rusiei*, nr. 58.263/00, §§ 41—42, 23 octombrie 2003, *Prodan împotriva Moldovei*, nr. 49.806/99, §§ 54—55, 18 mai 2004, *Luntre și alții împotriva Moldovei*, nr. 2.916/02, §§ 40—41, 15 iunie 2004, *Romashov împotriva Ucrainei*, nr. 67.534/01, § 27, 27 iulie 2004, *Voitenko împotriva Ucrainei*, nr. 18.966/02, § 35, 29 iunie 2004, și *Dubenko împotriva Ucrainei*, nr. 74.221/01, § 36, 11 ianuarie 2005).

42. În speță, Curtea observă că salariile datorate reclamantului au fost plătite după 7 luni de la data rămânerii definitive a sentinței ce dispunea plata sau 6 luni de la data

primei solicitări de executare făcute de reclamant. Ea apreciază că acest termen este rezonabil, în sensul art. 6 § 1, așa cum a fost el interpretat de jurisprudența Curții (vezi, *mutatis mutandis*, hotărârile menționate în paragraful precedent).

43. Cu toate acestea, obligația de reîncadrare în post nu a fost executată decât după 15 luni de la data pronunțării sentinței sau după 14 luni de la data la care reclamantul a solicitat executarea ei.

44. Curtea nu împărtășește teza Guvernului, și anume că angajatorul a justificat întârzierea prin probleme datorate reorganizării sale.

Ea reamintește că reclamantul nu a primit nicio explicație directă și formală referitoare atât la această întârziere, cât și la o eventuală piedică temporară în executare. Adresa trimisă de angajator la Comisia parlamentară de anchetă a abuzurilor nu poate înlocui o astfel de explicație (vezi, *mutatis mutandis*, *Sabin Popescu împotriva României* nr. 48.102/99, § 72, 2 martie 2004).

45. Având în vedere circumstanțele cauzei, Curtea apreciază că perioada în care sentința din data de 31 octombrie 2001 a rămas neexecutată în ceea ce privește reîncadrarea reclamantului în postul său nu este rezonabilă și că statul nu a justificat această întârziere. Refuzând să execute sentința timp de 15 sau 14 luni, autoritățile naționale l-au lipsit pe reclamant de un acces efectiv la o instanță.

46. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a constata că nu a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește executarea obligației de a plăti salariile datorate reclamantului, dar că a avut loc o încălcare a acestei prevederi în ceea ce privește executarea obligației de a-l reîncadra pe reclamant în postul său.

II. Asupra celorlalte pretense încălcări

47. Reclamantul susține că în instrumentarea plângerilor sale penale procurorul nu a respectat principiul termenului rezonabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenție. Or, reclamantul nu s-a constituit parte civilă în prima procedură penală [*Asoiación de víctimas del terrorismo împotriva Spaniei* (dec.), nr. 54.102/00, CEDO 2001-V].

Rezultă că această parte a cererii este incompatibilă *ratione materiae* cu prevederile Convenției în sensul art. 35 § 3 și trebuie respinsă în conformitate cu art. 35 § 4.

48. În ceea ce privește cea de-a doua plângere penală, în care reclamantul s-a constituit parte civilă, din probele aflate la dosar rezultă că acesta nu a contestat în fața instanțelor interne ordonanța de neîncepere a urmăririi penale emisă de procuror la data de 18 noiembrie 2002. Aceasta constituie, așadar, ultima decizie pronunțată în speță. Rezultă că procedura a durat mai puțin de 8 luni, perioadă ce constituie un termen rezonabil, în sensul art. 6 § 1.

Prin urmare, această parte a cererii este vădit neîntemeiată și trebuie respinsă în conformitate cu art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

49. Reclamantul pretinde că a avut loc și o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 ca urmare a neachitării salariilor datorate până la reîncadrarea efectivă în post. Or, Curtea observă că reclamantul a primit la data de 15 mai 2002 plata dispusă de instanțe, astfel încât el nu mai este victima vreunei încălcări a Convenției sub acest aspect, în sensul art. 34 din Convenție (paragrafele 35 și 39 de mai sus). În plus, reclamantul nu a introdus o nouă acțiune pentru a i se plăti alte despăgubiri până la reîncadrarea sa în post. Pentru astfel de pretenții, el nu are, așadar, un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, acest capăt de cerere fiind incompatibil *ratione materiae* cu prevederile Convenției în sensul art. 35 § 3.

Prin urmare, acest capăt de cerere trebuie respins în conformitate cu art. 34 și 35 § 4 din Convenție.

50. În fine, reclamantul consideră că angajamentele de confidențialitate impuse de angajator în momentul concedierii constituie o încălcare a dreptului său de a comunica informații, așa cum este el recunoscut de art. 10 din Convenție, precum și o practică contrară art. 4 § 1 din Convenție. În primul rând, Curtea observă că reclamantul nu a contestat valabilitatea acestor angajamente în fața instanțelor interne. De asemenea, el nu a sesizat instanțele naționale cu o cerere având ca obiect pretinsa încălcare, prin angajamentele respective, a interzicerii sclaviei și muncii forțate (art. 4 § 1) sau a dreptului său de a comunica informații și opinii (art. 10).

Rezultă că acest capăt de cerere trebuie respins pentru neepuizarea căilor de atac interne, în conformitate cu art. 35 §§ 1 și 4 din Convenție.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

51. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

52. Reclamantul solicită suma de 16.583 euro (EUR) cu titlu de daune materiale pe care le-a suferit până la data de 3 martie 2004, din care 6.418 euro (EUR) pentru salariile datorate în perioada 11 octombrie 2001 — 19 ianuarie 2003 și 10.165 euro (EUR) pentru întârzierea în executarea sentinței din data de 10 octombrie 2001, prezentând o fișă de calcul detaliată a acestui prejudiciu. De asemenea, el solicită suma de 20.000 euro (EUR) cu titlu de daune morale produse de influența negativă pe care a avut-o concedierea asupra reputației sale, precum și datorită incertitudinii prelungite generate de întârzierea în executarea sentinței definitive.

53. Guvernul apreciază că, având în vedere executarea integrală a sentinței din data de 31 octombrie 2001, reclamantul nu mai poate pretinde că a suferit un prejudiciu material. În orice caz, el apreciază că cererile sale sunt excesive și contestă calculul reclamantului. Apoi, el reamintește că reclamantul a primit o despăgubire suplimentară cu titlu de salarii datorate până la reîncadrarea sa efectivă în post. Mai mult, Guvernul consideră că nu există nicio legătură de cauzalitate între încălcarea pretinsă de reclamant, adică neexecutarea unei hotărâri definitive, și prejudiciul moral pe care l-a suferit.

54. Curtea constată că singurul fundament ce trebuie reținut pentru acordarea unei reparații echitabile constă, în speță, în durata neexecutării obligației de a-l reîncadra pe reclamant în postul său. Totuși, ea apreciază că reclamantul nu mai poate pretinde că a suferit vreun prejudiciu material în această privință, în măsura în care el a solicitat o despăgubire cu titlu de salarii datorate până la reîncadrarea sa în post. Cu toate acestea, ea apreciază că reclamantul a suferit un prejudiciu moral, în special din cauza frustrării provocate de imposibilitatea de a obține executarea hotărârii pronunțate în favoarea sa, și că acest prejudiciu nu este suficient compensat printr-o constatare a încălcării. Pe de altă parte, ea consideră că suma solicitată de reclamant cu titlu de daune morale este excesivă.

55. În aceste circumstanțe, ținând cont de toate elementele aflate în posesia sa și statuând în echitate, în conformitate cu art. 41 din Convenție, ea îi alocă reclamantului suma de 400 euro (EUR) cu titlu de daune morale.

B. Dobânzi moratorii

56. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE,

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 6§1 din Convenție și inadmisibilă în rest;
 2. hotărăște că nu a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește plata salariilor către reclamant;
 3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește executarea obligației de reîncadrare a reclamantului în postul său;
 4. hotărăște:
 - a) ca statul pârât să îi plătească reclamantului, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție, suma de 400 EUR (patru sute euro) cu titlu de daune morale, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;
 - b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, valabilă în această perioadă, majorată cu trei puncte procentuale;
 5. respinge cererea de reparație echitabilă pentru rest.
- Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 29 septembrie 2005, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Președinte,
Boštjan M. Zupančič

Grefier,
Vincent Berger

La prezenta hotărâre se află anexată, conform art. 45 § 2 din Convenție și art. 74 § 2 din Regulament, opinia concordantă a domnului Caflich, la care aderă domnul Bîrsan.

★

OPINIA CONCORDANTĂ
a domnului judecător Caflich, la care aderă domnul judecător Bîrsan

1. În cauza de față, Guvernul român a renunțat la invocarea unei excepții de inadmisibilitate *ratione materiae*, întemeiată pe inaplicabilitatea art. 6 § 1 din Convenție, din cauza faptului că reclamantul a fost angajat de o instituție publică. El a exprimat chiar și opinia că reclamantul „nu [exercită] autoritatea publică în funcțiile sale, așa [cum] reiese din fișa postului său (...)” (observațiile Guvernului român din data de 23 ianuarie 2004, p. 13).

2. Din „prezentarea” făcută în cauză reiese că domnul Strungariu, inginer, făcea parte din filiala din Timișoara a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului (APAPS). Subordonat directorului și șefului de serviciu ai acestei filiale, el trebuia să „informeze” periodic aceste două persoane despre activitățile sale, precum și despre deciziile ce urmau să fie luate în domeniul competențelor sale. Sarcinile reclamantului, care se refereau la 10 societăți la care APAPS era acționară, constau în pregătirea dosarelor de privatizare sau lichidare, inclusiv a propunerilor de vânzare de acțiuni. Reclamantul dădea „sfaturi specifice” referitoare la vânzarea de active ale societăților în cauză. El „supraveghea” activitățile celor 10 societăți, analiza propunerile făcute de adunările acționarilor acestora în vederea rentabilizării acestor întreprinderi sau lichidării lor, apoi „promova” soluția cea mai viabilă. De asemenea, el administra baza de date a filialei din Timișoara a APAPS. Concluzie: este vorba de un cadru care, deși situat sub autoritatea a doi superiori, dispunea de o anumită autonomie, dădea sfaturi și pregătea și lua chiar decizii, și aceasta într-un sector public crucial pentru o fostă țară socialistă, și anume cel al administrării bunurilor statului și al eventualei lor privatizări.

3. Domeniul de aplicare al art. 6 § 1 din Convenție, din perspectiva sa civilă, a generat o jurisprudență abundentă a organelor de la Strasbourg. Într-o primă fază, Comisia și Curtea s-au sprijinit pe criteriul interesului patrimonial: dacă cererea avea ca obiect un astfel de interes, ea era admisibilă; dacă, însă, ea se referea la un alt interes — o promoție, de exemplu —, era valabil contrariul. De-a lungul anilor, aplicarea acestui criteriu a

stârnit numeroase incertitudini având în vedere dificultatea în distingerea a ceea ce este „patrimonial” de ceea ce nu este. Astfel, o promovare prezintă adesea un interes patrimonial; în sens contrar, problemele salariale sunt adesea legate de cele de ierarhie profesională.

4. Situația s-a schimbat odată cu apariția, la data de 8 decembrie 1999, a Hotărârii *Pellegrin împotriva Franței* (CEDO 1999—VIII, p. 251), care a scos de sub incidența art. 6 § 1

„litigiile agenților publici a căror angajare este caracteristică activităților specifice ale administrației publice în măsura în care aceasta acționează ca deținătoare a puterii publice însărcinată cu apărarea intereselor generale ale statului” (§ 66).

5. Această reorientare a jurisprudenței se baza, pe de o parte, pe ceea ce era, la momentul respectiv, art. 48(4) din Tratatul de la Roma de instituire a Comunității Economice Europene și practica acesteia, care preciza că anumite categorii de locuri de muncă din administrația publică erau exceptate de la principiul liberei circulații a lucrătorilor și, pe de altă parte, pe distincția pe care o operează dreptul internațional public în domeniul imunității statelor, între activități *jure imperii* și *jure gestionis*: primele țin de existența puterii publice și beneficiază de imunitate, ultimele — cele pe care orice individ le poate îndeplini pentru și prin el însuși, cum ar fi încheierea unui contract de vânzare-cumpărare — sunt exceptate. Într-adevăr, atunci când statul acționează în calitate de comerciant, după exemplul particularilor, el trebuie să o facă pe picior de egalitate cu aceștia, ceea ce exclude orice noțiune de imunitate.

6. Hotărârea *Pellegrin* declară inaplicabil art. 6 § 1 din Convenție în cazul unui particular care, în calitate de cooperant contractual, a fost desemnat de autoritățile franceze drept „consilier tehnic” la Ministerul Economiei din Guineea Ecuatorială. În această calitate, reclamantul era chemat, în special, să participe la elaborarea planului trienal al statului-gazdă și a programului său de investiții.

7. Puțin timp după aceea, Curtea de la Strasbourg a avut ocazia să își precizeze noua jurisprudență. Hotărârea

Frydlender împotriva Franței din 27 iunie 2000 (CEDO 2000—VII, p. 151), se referea la aplicabilitatea art. 6 § 1 din Convenție, tot din perspectivă civilă, în cazul unui angajat al Ministerului Afacerilor Economice din Franța. Acest angajat, plasat la New York și subordonat consilierului comercial al Ambasadei Franței la Washington, avea ca sarcină să viziteze târguri și expoziții, să promoveze în Statele Unite ale Americii importul de vinuri, bere și băuturi spirtoase franceze și să încurajeze exportatorii francezi și importatorii americani. Aici Curtea a declarat aplicabil art. 6 § 1 din Convenție. După ce a afirmat că era necesar, în fiecare speță, să analizeze

„dacă postul reclamantului implică — având în vedere natura funcțiilor și răspunderilor pe care le presupune — o participare la exercitarea puterii publice și la funcțiile de apărare a intereselor generale ale statului sau ale celorlalte colectivități publice” (§ 33).

Pe lângă criteriul participării la exercitarea puterii publice ce reiese din hotărârea *Pellegrin*, Curtea se bazează aici pe natura răspunderii pe care o implică această exercitare.

8. Cu ajutorul acestor criterii, situațiile reclamantilor Pellegrin și Frydlender erau relativ ușor de caracterizat. Reclamantul Pellegrin participa la o pregătire a bugetului și a planului. Aceasta presupunea, desigur, preocupări ce țin de sectorul de stat și, în niciun caz, activități care ar fi putut fi desfășurate și de către particulari. În plus, putem admite că acest tip de activități se exercitau la un anumit nivel de răspundere și presupuneau luarea de decizii. Cât despre reclamantul Frydlender, el era implicat în promovarea comercială a produselor franceze. Or, activitățile de promovare comercială sunt deschise oricărui particular și nu au nimic de-a face cu exercitarea unei părți a puterii publice. Iată motivele pentru care Curtea a respins aplicarea art. 6 § 1 în primul caz și a admis-o în al doilea caz.

9. Este totuși evident că distincția propusă de noua jurisprudență a Curții nu este la fel de ușor de aplicat în toate situațiile și că trebuie avut grijă să se păstreze un echilibru rezonabil între cazurile în care se aplică art. 6 § 1 și celelalte cazuri. Dintr-un studiu efectuat în anul 2002 reiese că această prevedere a fost declarată aplicabilă în 21 de cauze și inaplicabilă în 25, ceea ce, după părerea mea, denotă un echilibru acceptabil. În prima categorie au fost incluse și

următoarele ocupații: angajații și lucrătorii municipali, inclusiv portarii clădirilor publice; angajații de la arhive și spitale, inclusiv doctorii; profesorii și cercetătorii, inclusiv profesorii universitari; asistenții și alți lucrători sociali; angajații din domeniul transportului în comun. Cea de-a doua categorie — căreia art. 6 § 1 nu i se aplică — cuprinde, printre altele, diplomații, judecătorii, membrii forțelor de ordine și ai forțelor armate, secretarii primăriilor și directorii suplینitori ai instituțiilor guvernamentale.

10. Trecând din planul general la circumstanțele cauzei de față, pare evident că reclamantul, domnul Strungariu, a exercitat funcții eminate publice, deoarece activitățile sale, conform fișei postului său, nu se limitau deloc la administrarea bazei de date a biroului din Timișoara: el participa la administrarea bunurilor statului, inclusiv eventuala lor privatizare, supraveghea activitățile societăților care țineau de competența sa, analiza propunerile de rentabilizare și promova implementarea lor. Niciun particular nu putea face acest lucru în locul său, deoarece era vorba de patrimoniul statului, iar „privatizările” erau operațiuni ce țineau de sectorul public până în momentul realizării lor. La aceasta se adaugă faptul că reclamantul nu îndeplinea funcții subalterne: el „pregătea dosare”, „dădea sfaturi specifice”, „supraveghea” și „promova”, bucurându-se astfel de o anumită independență și asumându-și o anumită răspundere, așa cum s-a constatat la paragraful 2. Rezultă, după părerea mea, că dacă Guvernul român ar fi ridicat o excepție de inadmisibilitate întemeiată pe art. 6 § 1, invocând participarea reclamantului la exercitarea puterii publice, cererea de față ar fi trebuit să fie declarată inadmisibilă.

11. Această constatare naște întrebarea dacă este de datoria Curții să ridice această problemă *ex officio*. Evident, am putea susține că Curtea are datoria să își protejeze jurisprudența referitoare la propria competență; însă ea nu are datoria de a o face atunci când statul reclamat a înlăturat în mod deliberat relevanța acestei jurisprudențe, cum este cazul de față.

12. Din acest motiv — și numai din acest motiv — pot adera la hotărâre. Adaug faptul că aceasta nu schimbă cu nimic jurisprudența Curții în ceea ce privește limitele de aplicabilitate a art. 6 § 1 din Convenție.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 281479